

عنوان مقاله:

نقش میانجی خودتنظیمی در رابطه بین کیفیت تدریس با خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم تربیتی، مدیریت و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

علیرضا زارع داویجانی - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش میانجی خودتنظیمی در رابطه بین کیفیت تدریس با خودکارآمدی تحصیلی در دانش آموزان انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش حاضر را تمامی دانش آموزان متوسطه اولدر سال تحصیلی 1398 - 1399 منطقه 7 تهران (7324 نفر) تشکیل داد که بر اساس جدول مورگان تعداد 347 نفر به روش نمونه گیری خوشه ای به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه خودتنظیمی بوفارد (1995)، پرسشنامه کیفیت تدریس سراج (2002) و پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی میجلی و همکاران (2000) بود. که روایی ابزار به تایید اساتید دانشگاهی و پایایی آن به روش آلفای کرونباخ به تایید رسید. نتایج نشان داد که کیفیت تدریس به میزان $(\beta=0/37$ و $t=6/172$) با خودکارآمدی و به میزان $(\beta=0/31$ و $t=5/111$) میزان $(\beta=0/60$ و $t=12/123$) با خودکارآمدی رابطه دارد و نقش میانجی خودتنظیمی در رابطه بین کیفیت تدریس با خودکارآمدی برابر 0 / 18 است. یافته های آزمون رگرسیون نشان داد که ابعاد اجرای تدریس وارزشیابی تدریس پیش بینی معناداری از خودکارآمدی دانش آموزان دارند. باتوجه به یافته های این پژوهشی می توان بیان داشت که هرچه میزان کیفیت تدریس معلمان بالاتر باشد، می توان انتظار داشت که خودکارآمدی دانش آموزان بیشتر شود و در این بین اگر دانش آموزان از مهارت های خودتنظیمی نیز بهره مند باشند، خودکارآمدی بیشتری را تجربه می کنند.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، خودتنظیمی، کیفیت تدریس، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1042298>

